

Ingediend via www.internetconsultatie.nl

Ministerie van Justitie en Veiligheid

t.a.v. de heer drs. S. Dekker

Den Haag, 19 juni 2020

dossiernummer: 108879

uw kenmerk: 2895741

telefoonnummer: +31 (0)70 335 35 73

e-mail: a.dejong@advocatenorde.nl

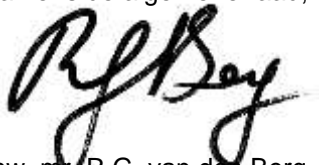
Betreft: voorontwerp Wet deelgezag

Geachte minister,

Bij brief van 24 april 2020 heeft u de Nederlandse orde van advocaten (NOvA) ter consultatie voorgelegd het voorontwerp Wet deelgezag. De NOvA voldoet graag aan uw verzoek en heeft zijn adviescommissie familie- en jeugdrecht gevraagd te adviseren.

Bijgaand stuur ik u het advies van de adviescommissie. De algemene raad sluit zich aan bij de overwegingen van de adviescommissie en verzoekt u deze bij de verdere uitwerking te betrekken.

Met de meeste hoogachting,
namens de algemene raad,

mw. mr. R.G. van den Berg
algemeen secretaris

Bezoekadres

Neuhuyskade 94
2596 XM Den Haag
Tel. 070 - 335 35 35

bijlage: advies van de adviescommissie familie- en jeugdrecht

Postadres

Postbus 30851
2500 GW Den Haag

ADVIES

Van:	adviescommissie familie- en jeugdrecht
Datum:	19 juni 2020
Betreft:	Wijziging van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek, de Jeugdwet en het wetboek van Burgerlijke rechtsvordering in verband met de introductie van een regeling betreffende deelgezag over minderjarige kinderen door personen die in een nauwe persoonlijke betrekking tot het kind staan (voorontwerp Wet deelgezag)

SAMENVATTING

Conclusie

De NOvA wetgevingsadviescommissie jeugd- en familierecht (hierna te noemen “de commissie”) is van mening dat het wetsvoorstel deelgezag niet in het belang van kinderen/jeugdigen is. Het wetsvoorstel deelgezag lijkt met name vanuit de wensen en de rechten van diverse sociale ouders (stiefouders, pleegouders en intentionele meerouders) te zijn geschreven doch houdt onvoldoende rekening met de belangen en de rechten van kinderen/jeugdigen. Uit de concept memorie van toelichting blijkt niet dat kinderen/jeugdigen überhaupt zijn betrokken bij dit wetsvoorstel en hoe zij hier tegenaan kijken. Daarnaast is er onvoldoende aandacht in het wetsvoorstel voor de rechtspositie van de kinderen/jeugdigen zowel bij het verzoek tot deelgezag als bij het verzoek tot beëindiging van het deelgezag. Dit is, naast een aantal andere punten, het voornaamste bezwaar van de commissie tegen dit wetsvoorstel. De commissie zou zich nog kunnen voorstellen dat een deel van het wetsvoorstel wordt ingevoerd doch dan specifiek voor respectievelijk stiefouders (informatie en consultatie) en bestandspleegouders (deelgezag) doch zoals het wetsvoorstel er nu ligt als geheel, adviseert de commissie negatief over dit wetsvoorstel.

Kernpunten

- Het wetsvoorstel is volgens de commissie niet in het belang van kinderen;
- Kinderen/jeugdigen lijken in het geheel niet betrokken bij de totstandkoming van het wetsvoorstel;
- Er is onvoldoende aandacht in het wetsvoorstel voor de rechtspositie van kinderen/jeugdigen zowel bij het verzoek tot deelgezag als bij het verzoek tot beëindiging van het deelgezag;
- Door het wetsvoorstel neemt de kans op nog meer familierechtelijke conflicten eerder toe dan af;
- Het wetsvoorstel betekent een grotere werkdruk voor rechtbanken en de Raad voor de Kinderbescherming terwijl die het werk nu al niet meer aankunnen;
- De commissie zou zich nog kunnen voorstellen dat het wetsvoorstel in delen wordt geknipt en dat voor bepaalde sociale ouders een deel van het wetsvoorstel zal gaan gelden, te weten: informatie en consultatierecht voor stiefouders, deelgezag voor bestandspleegouders en een geheel eigen regeling voor intentionele meeroudergezinnen;
- Er zou eerst gezorgd moeten worden dat de automatische koppeling tussen erkenning en gezag in werking treedt;
- Er is (m.u.v. de opmerking dat deelgezag geen kinderonvervoering kan opleveren) geen aandacht besteed aan de IPR-aspecten van dit wetsvoorstel.

Advies

Inleiding / wetsvoorstel

De aanleiding voor het wetsvoorstel deelgezag is volgens de concept memorie van toelichting (pagina 2) dat de samenleving is veranderd, opvattingen over relaties en ouderschap zijn gewijzigd en de wijze waarop mensen invulling geven aan ouderschap en de totstandkoming hiervan is meer divers geworden. Daarbij nemen medisch gezien de mogelijkheden toe om mensen met een kinderwens te helpen bij het vormen van een gezin. Het traditionele gezin waarbij kinderen opgroeien bij hun met elkaar gehuwde vader en moeder, maakt volgens de concept memorie van toelichting steeds meer plaats voor anders samengestelde gezinnen. Zoals gezinnen waarbij kinderen opgroeien bij een ongehuwd samenwonende vader en moeder, bij een alleenstaande ouder, bij twee moeders of twee vaders of bij zowel de juridische als sociale ouders, bijvoorbeeld in een gezin met feitelijke meerouders. De gezinssamenstelling zoals die bij de geboorte van een kind was, kan ook weer veranderen door een scheiding van de ouders, het overlijden van een ouder of een uithuisplaatsing.

Op grond van het huidige familierecht kan een kind maximaal twee formele (juridische) ouders hebben en kunnen maximaal twee personen met het gezag over het kind worden belast. Voor feitelijke meeroudergezinnen waarbij drie of vier (of meer) personen de verantwoordelijkheid voor de verzorging en opvoeding delen, biedt het huidige recht geen mogelijkheid om al deze personen een formele positie te geven. Dat geldt ook voor de situatie waarin kinderen na een echtscheiding opgroeien in twee gezinnen met een stiefouder. Volgens de concept memorie van toelichting is het belangrijk om het Nederlandse familierecht zo goed mogelijk te laten aansluiten op de veranderingen in onze samenleving en op de gezinssamenstellingen van de huidige tijd.

Het wetsvoorstel deelgezag voorziet hier in volgens de concept memorie van toelichting. Het wetsvoorstel introduceert een nieuwe vorm van gezag over een kind, te weten het deelgezag. In de praktijk zijn naast ouders en voogden regelmatig ook anderen nauw betrokken bij de verzorging en opvoeding van een kind. De positie van deze andere personen is niet altijd duidelijk. Met een wettelijke regeling van deelgezag zal dit volgens de concept memorie van toelichting veranderen. Volgens de concept memorie van toelichting (pagina 6) zal deelgezag voor kinderen meer duidelijkheid scheppen over de rol van deze derde en waarborgen voor behoud van contact van een kind met deze persoon of personen. De deelgezagdrager krijgt de bevoegdheid en verantwoordelijkheid om met de gezagdragende ouders en voogden dagelijkse beslissingen te nemen over de verzorging en opvoeding van een kind.

Onderdeel van deelgezag is een recht op informatie en consultatie van de deelgezagdrager. De deelgezagdrager heeft niet alleen recht op informatie van de ouder met gezag of voogd, maar heeft ook een recht op informatie van derden die beroepsmatig bij het kind zijn betrokken, zoals een school of de huisarts. Daarnaast is een substantiële wijziging van de zorgregeling van de deelgezagdrager met het kind afhankelijk van de instemming van de deelgezagdrager en heeft hij net als de juridische ouder een wettelijk recht op omgang met het kind.

De volgende onderwerpen spelen een rol bij het deelgezag te weten:

- dagelijkse beslissingen over de opvoeding en verzorging;
- recht op informatie en consultatie;
- recht op omgang en blokkaderecht;
- overlijden gezagsdragers.

Hierna wordt kort ingegaan op deze onderwerpen.

Dagelijkse beslissingen over de opvoeding en verzorging

De deelgezagdrager kan net als gezagdragers dagelijkse beslissingen nemen die voor het kind noodzakelijk zijn om op een normale wijze te kunnen functioneren in het dagelijkse leven als mede-opvoeder zonder steeds met de gezagsdragers te moeten overleggen. Het gaat hier om beslissingen over bedtijden, eten, sport, spel, grenzen stellen, corrigeren, helpen huiswerk maken en dergelijke. Geschillen hieromtrent tussen ouders en de deelgezagdrager kunnen niet aan de rechter worden voorgelegd. Beslissingen op grond waarvan wettelijk instemming van een ouder of voogd is vereist (medische behandeling, beheer vermogen, aanvragen paspoort, inschrijving op school en onderhoudsplicht) vallen niet onder het deelgezag.

Recht op informatie en consultatie

De deelgezagdrager moet door de (gewone) gezagdragers worden geïnformeerd over gewichtige aangelegenheden. Ook door derden zoals artsen en leraren.

Recht op omgang en blokkaderecht

De deelgezagdrager wordt geacht een nauwe persoonlijke betrekking te hebben met het kind en hoeft deze nauwe persoonlijke betrekking niet meer te bewijzen. De deelgezagdrager heeft recht op een omgangsregeling indien bijvoorbeeld de ouder(s) gaat(n) verhuizen en de deelgezagdrager niet meer betrokken kan zijn bij de opvoeding. Indien de gezagdragers een zodanige wijziging in de dagelijkse verzorging en opvoeding willen doorvoeren dat het de deelgezagdrager substantieel wordt beperkt in zijn mogelijkheden om betrokken te blijven bij de dagelijkse verzorging en opvoeding of dat het hem feitelijk onmogelijk wordt gemaakt, dan heeft de deelgezagdrager een blokkaderecht. De deelgezagdrager kan dan aan de rechter om een wijziging in de zorgregeling verzoeken.

Overlijden gezagdragers

Door het overlijden van één of beide gezagdragende ouder(s) zal het deelgezag niet eindigen. De deelgezagdrager heeft dan een voorkeurspositie voor het verkrijgen van de voogdij, vergelijkbaar met de huidige voorkeurspositie van de ouder zonder gezag. Dat houdt in dat de rechter daar alleen in zwaarwegende gevallen aan voorbij kan gaan. De andere juridische ouder zonder gezag heeft de voorkeur, ook al is er bij testament vastgelegd wie is aangewezen als gezagdrager/voogd. De deelgezagdrager heeft echter dezelfde voorkeurspositie als de andere juridische ouder met gezag. De rechter kan daar alleen in zwaarwegende gevallen aan voorbij gaan.

Belang van het kind

Uitgangspunt is wat de NOvA wetgevingsadviescommissie jeugd- en familierecht (hierna te noemen "de commissie") betreft dat in de afweging van belangen in ieder geval het belang van kinderen het nodige gewicht in de schaal dient te leggen. Rechten van ouders mogen op voorhand niet het uitgangspunt vormen. Volgens de commissie lijkt dit wel het uitgangspunt te zijn geweest bij het onderhavige wetsvoorstel.

Volgens de concept memorie van toelichting (pagina 6) komt deelgezag tegemoet aan zowel het belang van het kind als het belang van de verzorgende derde(n) door duidelijkheid te verschaffen in verantwoordelijkheden en bevoegdheden. In de concept memorie van toelichting wordt onderaan pagina 3 gesteld dat ondanks dat slechts twee van de drie (*of vier, toevoeging commissie*) personen juridisch ouder kunnen worden en het gezag kunnen hebben, het kind met alle drie (*of vier, toevoeging commissie*) een sterke band kan ontwikkelen en het verwarrend kan zijn als het niet duidelijk is wie zijn opvoeders zijn en wie welke beslissingen over hem mag nemen. De commissie vraagt zich af of dit in de praktijk zo is voor ene kind en of in de maatschappij werkelijk behoefte bestaat aan meer dan twee juridische beslissers over bedtijden, eten, sport, spel, grenzen stellen, corrigeren, helpen met huiswerk en dergelijke. De juridische ouders en de donovader/meevader/meemoeder/sociale ouders zullen samen duidelijke afspraken met elkaar hebben gemaakt en deze zullen voor het kind duidelijk zijn. Het is volgens de commissie dus maar de vraag of deelgezag in het belang van kinderen is mede gelet op de te verwachten toename aan conflicten. Het deelgezag lijkt veel meer te zijn ingegeven vanuit de belangen van de volwassen medeverzorgers van kinderen dan vanuit de kinderen.

Teneinde te kunnen bepalen of het deelgezag in het belang van kinderen is, verwijst de commissie naar na te noemen artikelen uit het IVRK:

Art. 3 IVRK > belang kind is een eerste overweging.

Art. 5 IVRK > passende leiding en begeleiding bij de uitoefening door het kind van zijn/haar kinderrechten op een wijze die verenigbaar is met de zich ontwikkelende vermogens van het kind.

Art. 9 IVRK > kinderen hebben recht op contact en omgang met beide ouders, ook wanneer hun ouders zijn gescheiden.

Art. 12 IVRK > recht van kinderen om hun mening te uiten.

Art. 18 IVRK > uitgangspunt is dat beide ouders de gezamenlijk verantwoordelijkheid dragen voor de opvoeding en de ontwikkeling van het kind.

Art. 19 IVRK > bescherming tegen kindermishandeling.

Het containerbegrip "*het belang van het kind*" is sinds het door Kalverboer en Zijlstra ontwikkelde BIC-model (te weten, Best Interest of the Child – model, een uitwerking van het begrip belang van het kind aan de hand van 14 ontwikkelingscondities) goed handen en voeten te geven.

Het BIC-model is een nadere uitwerking van 12 condities die reeds in 1989 door Bartels en Heiner¹ waren opgesteld als invulling van het begrip "*het belang van het kind*". De condities van Kalverboer en Zijlstra zijn in beginsel ontwikkeld voor vluchtelingenkinderen maar kunnen ook goed worden toegepast op/in iedere situatie die betrekking heeft op kinderen.

De veertien opvoedingscondities uit het BIC-model zijn als volgt:

1. adequate fysieke verzorging (art. 24, 26 en 27 IVRK);
2. veilige fysieke directe omgeving (art. 19 en 24 IVRK);
3. affectief klimaat (art. 19 IVRK);
4. ondersteunende flexibele opvoedingsstructuur (art. 13, 14 IVRK);
5. adequaat voorbeeldgedrag ouders (art. 10 IVRK);
6. interesse in het kind (art. 31 IVRK);
7. continuïteit en stabiliteit in opvoedingscondities en toekomstperspectief (art. 5, 6, 9, 10 en 18 IVRK);
8. veilige fysieke wijdere omgeving (art. 33, 34, 35, 36, 37 IVRK);

¹ Bartels & Heiner, "*Jeugdstrafrecht in het belang van het kind: het belang van het kind nader omschreven*"

9. respect (art. 2, 13, 14, 15, 16, 30, 37 IVRK);
10. sociaal netwerk;
11. educatie (art. 17, 28, 29, 31 IVRK);
12. contact met leeftijdsgenoten en vrienden (art. 31 IVRK);
13. adequaat voorbeeldgedrag in de samenleving (art. 2, 8, 13, 14, 15 IVRK);
14. stabiliteit in levensomstandigheden, een toekomstperspectief (art. 6, 9, 10, 20 IVRK).²

Het VN-Kinderrechten comité heeft op 29 mei 2013 het belangrijke General Comment nummer 14³ over art. 3 lid 1 IVRK gepubliceerd. De BIC-methodiek bleek in overeenstemming met de visie van het VN-Kinderrechtencomité omtrent de uitleg en de toepassing van art 3 lid 1 IVRK en is de basis geweest van het General Comment.

Als de opvoedingscondities (uit het BIC-model) over een langere periode van voldoende kwaliteit zijn, is sprake van *continuïteit en stabiliteit* en kan het kind zich ontwikkelen (zie o.a. GC nr. 14 par. 84, p.18). Als (één van) de condities over een langere periode van onvoldoende kwaliteit zijn (is), kan dit het kind schaden in zijn ontwikkeling en beleving van de kindertijd. De identiteit van het kind wordt dan bedreigd. Die situatie is alsdan niet in het belang van het kind.

Om te kunnen beoordelen of een bepaalde situatie in het belang van het kind is, hebben Kalverboer & Zijlstra een algemene vragenlijst ontwikkeld die kan worden gebruikt voor juridische besluitvormingsprocedures in verschillende rechtsgebieden. Zij hebben voorts diverse pedagogen opgeleid die kunnen werken met deze vragenlijst en aan de hand van deze vragenlijst een zogenaamd BIC-assessment kunnen doen/afnemen waarmee zij in kaart kunnen brengen of een bepaalde situatie in het belang van het kind is. Deze BIC-assessments worden thans nog met name gebruikt in vreemdelingenprocedures waar kinderen bij zijn betrokken maar kunnen ook heel goed kunnen worden gebruikt/afgenomen in bijvoorbeeld het wetgevingsproces.

Als er gekeken wordt naar bovengenoemde 14 ontwikkelingscondities dan lijkt er geen wetsvoorstel deelgezag nodig om aan het belang van het kind tegemoet te komen. De enige conditie die ingevuld kan worden door het wetsvoorstel is conditie 7, te weten continuïteit en stabiliteit in opvoedingscondities en toekomstperspectief. Door voor de deelgezagdrager een rechtstreeks recht op omgang te creëren kunnen continuïteit en stabiliteit in opvoedingscondities en toekomstperspectief beter worden gerealiseerd. Volgens de commissie voorziet echter de huidige wetgeving hier thans ook al in nu degenen die in een nauwe persoonlijke betrekking staan tot kinderen, een recht op omgang hebben. Het enige verschil met het wetsvoorstel deelgezag is dat de nauwe persoonlijke betrekking wordt aangenomen bij deelgezagdragers en niet meer hoeft te worden aangetoond door degene die in een nauwe persoonlijke betrekking staat. Dit weegt volgens de commissie echter niet op tegen de vele nadelen aan het wetsvoorstel.

Aan de hand van het bovengenoemde BIC-model kan in ieder geval niet de conclusie worden getrokken dat het wetsvoorstel in het belang van kinderen is.

Rol kinderen bij totstandkoming wetsvoorstel en uitvoering deelgezag

De commissie hecht er daarnaast waarde aan op te merken dat niet uit de concept memorie van toelichting blijkt in hoeverre kinderen/jeugdigen überhaupt zijn betrokken bij de totstandkoming van

² Kalverboer en Zijlstra "Het belang van het kind in het Nederlands recht", Amsterdam SWP 2006

³ VN-Kinderrechtencomité (2013), *General Comment nt. 14 on "The right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration"*: <http://www2.onhcr.org.english/bodies/crc/docs/GC.14.pdf>

het wetsvoorstel. Wat vinden kinderen en jeugdigen eigenlijk van het wetsvoorstel? Zitten zij bijvoorbeeld wel te wachten op stiefouders die ineens het recht hebben om zich met de dagelijkse beslissingen van hun stiefkinderen te bemoeien? En vinden de kinderen/jeugdigen uit intentionele meeroudergezinnen het nu echt een gemis dat niet alle vier de ouders gezag c.q. deelgezag hebben? Hebben de kinderen/jeugdigen er nu zelf echt last van dat, dit thans niet het geval is?

Volgens de commissie is er in het wetsvoorstel onvoldoende aandacht voor de rechtspositie van kinderen zowel bij het verzoek tot deelgezag als ook bij de beëindiging van het deelgezag.

In het recent verschenen WODC onderzoek “Kind in proces: van communicatie naar effectieve participatie. Het hoorrecht en de procespositie van minderjarigen in familie- en jeugdzaken” worden talloze aanbevelingen geformuleerd teneinde kinderen meer effectief te laten participeren in juridische procedures die hen betreffen. Dit komt op geen enkele wijze terug in het wetsvoorstel.

Kinderen kunnen voorts als enige belanghebbenden niet zelf (ook niet door middel van de informele rechtsingang) om beëindiging van het deelgezag verzoeken.

Conflicten

Door meer volwassenen te laten delen in het (deel)gezag, zijn er meer volwassenen betrokken bij een conflict met het kind in het midden.

Het wetsvoorstel deelgezag lijkt de ongelijkheid tussen biologische, juridische en sociale ouders eerder verder te versterken dan gelijkwaardiger te maken. De machtsongelijkheid tussen gezagsdragers en deelgezagdragers zal kunnen leiden tot meer conflicten en lijkt door het wetsvoorstel gelegitimeerd te worden. Ongelijkheid tussen de ouders is nu net wat de wetgever in 2009 met de Wet bevordering voortgezet ouderschap en zorgvuldige scheiding heeft willen voorkomen, door het uitgangspunt van gelijkwaardig ouderschap in de wet te verankeren. Het wetsvoorstel deelgezag lijkt op dit punt een spanningsveld te creëren.

Uit onderzoek (Spruijt/Kormos 2010) is overigens gebleken dat het gezamenlijk gezag na echtscheiding uit 1998 en het gelijkwaardig ouderschap uit 2009 hebben geleid tot meer ouderlijke conflicten en een lager welbevinden voor kinderen, moeders en vaders. In dit verband heeft de commissie in december 2014 voorafgaand aan de Expertmeeting Staatscommissie Herijking Ouderschap het WODC rapport Meeroudergezag bestudeerd. Uit dit onderzoek lijkt naar voren te komen dat de meeste stiefouders en de meeste verzorgende ouders geen behoefte hebben aan veranderingen in de wetgeving rondom stiefgezinnen en gescheiden ouders. In gezinnen met twee moeders en een bekende donor lijken er eveneens weinig conflicten en de verhouding tussen de moeders en de donor is overwegend goed tot zeer goed.

Het zijn de harmonieuze gezinnen (waar het nu toch al goed gaat) die om het deelgezag zullen kunnen verzoeken, nu het deelgezag door de gezagdragende ouders en de potentiële deelgezagdrager moet worden verzocht. Het is dus maar de vraag of het wetsvoorstel voor harmonieuze gezinssamenstellingen wel iets toevoegt. Deze gezinssituaties lijken het deelgezag helemaal niet nodig te hebben.

Nu de kans op conflicten juist alleen maar kan toenemen, hetgeen ook naar voren komt in de concept memorie van toelichting (pagina 5) en de ervaringen rond escalaties bij problematische scheidingen leert dat deze situaties uiterst belastend kunnen zijn voor kinderen, wegen de geringe voordelen van het wetsvoorstel deelgezag niet op tegen de nadelen, waaronder een toename van conflicten waarbij kinderen degenen zullen zijn die daar het meest last van zullen hebben.

Grotere werkdruk rechterlijke macht en Raad voor de Kinderbescherming

Het wetsvoorstel deelgezag zal voorts ongetwijfeld leiden tot meer gezag- en omgangszaken en meer raadsonderzoeken. Dit is onwenselijk gezien het feit dat er bij diverse rechtbanken nu al bijna een jaar gewacht moet worden op een zitting (in art. 1:253a BW zaken waar een wettelijke termijn van zes weken voor staat) en de Raad voor de Kinderbescherming eveneens al langere tijd te kampen heeft met forse wachtlijstproblematiek. Dat is wat de commissie betreft onwenselijk.

Onderscheid maken tussen soorten ouders

De commissie zou zich wel kunnen voorstellen dat er per “soort” ouder gekeken zou kunnen worden of er een vorm van deelgezag / meeroudergezag zou kunnen worden ingevoerd. De commissie hecht er wel waarde aan dat al deze vormen van gezag onder aan de streep niet per definitie in het belang van het kind zijn zoals hierboven in extenso uiteengezet.

Er lijken drie soorten ouders onderscheiden te moeten worden, te weten:

- stiefouders;
- pleegouders;
- intentionele meerouders;

Hierna wordt kort ingegaan op deze te onderscheiden (sociale) ouders.

Voor stiefouders lijkt met name het recht op informatie en consultatie een oplossing te kunnen bieden voor praktische problemen op school en bij de huisarts. De commissie stelt vraagtekens bij de wenselijkheid van een meer gewaarborgd recht op omgang voor stiefouders. In de concept memorie van toelichting wordt namelijk niet nader ingegaan waarom een aanpassing van het BW noodzakelijk is en waarom de huidige mogelijkheden (artikelen 1:377a BW en verder) niet volstaan. Onduidelijk is of rechters daadwerkelijk de strenge toetsing toepassen ten aanzien van het aantonen van hun nauwe persoonlijke betrekking nu de commissie geen jurisprudentie bekend is waar dit uit blijkt, noch in de praktijk stiefouders zien die omgang willen met de kinderen van hun ex-partner.

Bestandspleegouders lijken met name behoefte te hebben aan tekenbevoegdheid bij praktische zaken zoals het openen van een bankrekening, inschrijven op een school of een medische behandeling. Zeker in situaties van langdurige (netwerk) pleegzorgplaatsing in het vrijwillig kader of als de gecertificeerde instelling met de voogdij is belast.

Ouders uit intentionele meeroudergezinnen lijken echter alleen maar meer A en B ouders te worden door het wetsvoorstel in plaats van dat zij meer gelijkwaardige ouders worden zoals door hen zo gewenst. Voor ouders uit intentionele meeroudergezinnen lijkt het voorstel van de staatscommissie herijking ouderschap het meest tegemoet te komen aan hun wensen vier gelijkwaardige ouders te zijn.

Gezag na erkenning

Nog immer is de koppeling van de erkenning van een minderjarige aan het verkrijgen van het gezag, waarbij de aantekening van het (gezamenlijk) gezag op de geboorteakte zal worden geplaatst niet geregeld. Zolang dit nog niet is geregeld blijft er dus ook een onwenselijk onderscheid tussen deelgezagsdragers en juridische ouders zonder gezag. Wat de commissie betreft zou eerst deze wet in werking moeten treden alvorens er een nieuwe wet wordt gelanceerd. De koppeling van erkenning en gezag creëert duidelijkheid voor de gezagsdragers, derden en neemt in internationale context de ongelijkheid tussen ouders weg.

IPR-aspecten

Tot slot wordt er in het wetsvoorstel op geen enkele wijze aandacht besteed aan de IPR-aspecten van het wetsvoorstel (met uitzondering van het feit dat er geen sprake zal zijn van kinderontvoering ex art. 5 HKOV).